

שעושה בכל השנים משום מראית העין¹³ [ובתנאי שלא יטפל וישנה המערכת בשביעית עצמה¹⁴].

ז. מי שיש לו כיוור מים, והמים היוצאים נשפכים לשדהו וגינתו אסור לעשות כן בשביעית. וכן השוטף רצפת ביתו לא יוציא את המים דרך הניקוז ע"ג גינתו, אא"כ נתן במים חומרי נקוי¹⁵, [המזיקים לצמחים].

וכן מזגן שצינור המים מטפטף ע"ג השדה והגינה לכתחילה ראוי להטותו למקום אחר בשביעית, ואם לא הסיר אין קפידא¹⁶.

מראית העין, דנראה כרוצה להשקות בשביעית ולא שייך בזה מראה"ע במקום שמותר מדינא אף בשביעית עצמה משום הפסד, ובלא"ה נקטו הפו' שם כרמב"ם דבזה"ז דליכא תוספת שרי.

13. מו"ק יב: שהחמירו טובא במלאכת מחובר, ובשקלים פ"ג מ"ח, ורמ"א רנ"ב ס"ה ובר"ש שהובא בהע' לעיל, וכאן אין הדרך לעשות כן קודם שביעית.

14. צריך זהירות רבה בזה דכמעט שאי אפשר שלא ליכשל בזה, ע"י הפסקת חשמל וכדו'. ועי' חזו"א ס"ס י"ט דבשביעית אסור אף ע"י מכונה הנפעלת מחמתו ע"ש.

15. עי' תו' מו"ק יג. ד"ה ניטיבה, דגבי שביעית לא בעינן מלאכת מחשבת ולכן גם באין מכוין לייפות אסור, ע"ש. וכן בגיטין מד: כ' דבשביעית אף משאצל"ג אסור. ואע"ג דכ' בחזו"א סי' י"ח דאם אין כונתו למלאכת זימור וניכר שכן הוא שרי, שאני התם דעושה שינוי בעצם צורת המלאכה, אבל כאן שמלאכה ההשקאה היא באותה צורה רק שאין מכוין לכך במעשיו וניחא ליה בהכי אסור. וכן דעת הגריש"א זצ"ל.

16. נראה דבזה לכו"ע שרי, דבשעת ההפעלה הוא עסוק להביא מים אליו ולא להוציאם, רק שע"י כך נגרם שיוצאים לאחר מכן מים בגרם מעשיו, בלא שום כונה, בזה אין לאסור, כיון שלא עשה מעשה השקאה כלל, וכבר נתבאר בפרק ב' הע' 8 דאין איסור בהשקאה משום שביתת שדהו. וכן שמעתי מהגרי"ש אלישיב זצ"ל דבודאי יש להתיר בזה.